

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren.

Kun hvis kilde oppgis, er ettertrykk fra „Fiskets Gang“ tillatt.

33. årg.

Bergen, Torsdag 21. august 1947.

Nr. 34

Abonnement kr. 10.00 pr. år tegnes ved alle postanstalter og på Fiskeridirektørens kontor. Kr. 16.00 utenlands.
Annonsepris: Pristariff fåes ved henvendelse til Fiskeridirektørens kontor. „Fiskets Gang“'s telefoner 16 932, 14 850.
Postgiro nr. 691 81. Telegramadresse: „Fiskenytt“.

Uken som endte 16. august.

Småsildfiske i Sør-Trøndelag og i Meløy på Helgeland. Bra trålsildfangster fra Fladengrund.

Bra sildefiske ved Island.

Fisket i uken som endte 16. august var gjennomgående begunstiget av gode værforhold. Også i siste uke foregikk det godt småsildfiske i Sør-Trøndelag. Dessuten slo det til med en del småsildfiske på Helgeland. Det har vært fisket noe brisling i Hardanger—Sunnhordland. Trålsildfisket på Fladengrunn gir gjennomgående godt utbytte, men det er stor slitasje på redskapene. Sildefisket ved Island regnes som jevnt bra både for drivgarn og snurp. Bankfisket er nå bare så som så, hvilket gjelder både Troms og Møre. Ved Svalbard er det ingen særskilt forandring. Håbrandfisket ga forholdsvis bra utbytte i siste uke. Det fiskes en del makrell, blant annet foregår det nå snurping under danskekysten.

Fetsild- og småsildfisket.

Dt foregår intet sildefiske av betydning langs kysten sørfra inntil Sør-Trøndelag. I Sør-Trøndelag fiskes det fremdeles godt, skjønt de aller siste dager mindre enn før. I Sør-Trøndelag har det i ukens løp foregått et betydelig notfiske i Valsfjord, Bjugn, Stjørna og i Hasselvika. Garnfisket på sin side er nå fullstendig ubetydelig. I ukens løp ble det opptatt 30 000 hl sild, hvorav 19 000 hl til sildolje, 8000 hl til hermetikk og 3000 hl til salting, innenlandsbruk etc. Av den saltete sild bestod 500 hl i garnsild. I lås regnes det nå med et gjenstående kvantum på 50 000 hl.

Sildens størrelse er 20—34 stk. pr. kg, med innblanding av noe større sild.

I Namsen i Nord-Trøndelag har det i uken vært fisket 7000 hl småsild.

På Helgeland slo det fredag og lørdag 15. og 16. august til med småsildfiske i Meløy på Bjerangsfjord og Songsfjord, hvor det ble stengt ca. 12 000 hl — sildestørrelse 20—34. Det leveres til sildolje og noen små partier til frysing for agn. Det skal være gode utsikter for fisket.

I Troms har det vært kastet 800 hl småsild på Kvenangen og 500 hl på Kåfjord i Lyngen.

Brislingfisket.

I ukens løp er det blitt kastet og opptatt 5000—6000 skjepper brisling i Åkre- og Matrefjord i Sunnhordland samt i Hardanger. De fleste av de bruk som var ute er nå gått hjem igjen, idet det er lite eller intet å finne av brisling. Tilførselene til industrien pr. 9. august er på 345 817 skjepper prima brisling, 24 989 skjepper brisling under 7 pst. fettinnhold, 57 423 skjepper prima blanding av sild og brisling og 2766 skjepper sekunda blanding.

Trålsildfisket på Fladengrunn.

Det tas gode fangster på Fladengrunn. Det viser seg imidlertid at de svenske trålredskaper som benyt-

tes er for svake for de større trålere, men greier seg for småfartøyene. Svenskenes redskaper er tilpasset gjennomgående mindre fartøyer enn våre snurpere, eller også tilpasset for bruk på mindre dybder enn på Fladengrunn. Nå kan våre større fartøyer komme inn med full fangst, men også med omtrent ødelagt trålutstyr. Enkelte prøver nå skotske silde-tråler, som er vesentlig kraftigere.

Omsetningsforholdene er omtrent som før. På innenlandsmarkedet gjør en høyst illojal konkurranse fra outsiderhold seg gjeldende. Fiskerne har som kjent til dels solgt fersksild panikkartet, og enkelte salttere har benyttet seg av dette.

Det foreligger ikke full oversikt over fangstutbyttet, men eksempelvis kan nevnes at det i siste uke i Stavanger ble innbrakt 1388 halvkasser fersksild, hvorav levert til hermetikk 500, torgsalg 50, sildolje 60 og salting 778. Dessuten ble det innbrakt 1065 tønner sjøsaltet sild — alt fordelt på 6 fangstturer.

Sildefisket ved Island.

Det har foregått et forholdsvis bra fiske for snurp og drivgarn på forskjellige felt utfor Nord-Island i siste uke. Driverne har hatt gjennomsnittsfangster på 40—60 hl pr. natt. Det regnes med at det fremdeles er gode fiskeutsikter.

Av norsk sild er det hittil hjemført 38 600 tønner fordelt på 35 fartøyer. Dertil er det blitt hjemført 220 kasser islandssild av et fartøy som hentet sild til en norsk sildoljefabrikk.

I denne forbindelse synes det å være på sin plass å opplyse at eksperimentet med avhentning av sild på feltet ikke ble møtt med større interesse av de norske fiskere. Det var få eller ingen som viste noen iver for å skaffe transportfartøyet sild, og de slumpene fartøyet fikk måtte det blant annet hove selv. Transportfartøyet kommer tross godt fiske hjem med kvart last.

Islands eget sildefiske har pr. 9. august gitt 1 166 314 hl fersksild til sildoljefabrikene. Av saltsild er det pakket 28 294 tønner cutsild.

Bankfisket

Det er ikke særlig fart i fisket meldes det fra Ålesund. I ukens løp var partiet for Møre 342 tonn, hvorav nevnes 36 tonn torsk, 90 tonn lange, 122 tonn brosme, 18 tonn hyse og 57 tonn kveite. For Måløy og omegn var partiet på 40 tonn, hvorav 19 tonn lange.

Fra Tromsø meldes at bankfisket nærmest ligger nede, fiskerne har andre gjøremål. Seisnurpfisket har

hatt kontrarig vær å kjempe med. I siste uke ble det ilandbrakt 32 tonn fisk i Tromsø, hvorav 26 tonn sei.

I Finnmark var fangsten av sei i uken til 9. august på ca. 1100 tonn.

Levendefisk.

Norges Levendefisklag meddeler at det i uken har omsatt ca. 50 000 kg levende sei. Det er liten tilgang på levende sei nå og der er ingen beholdninger. Rusefisket etter torsk er så smått begynt, og i forløpne uke ble høsten 2 første brønnbåter anlagt for transport — en til Bergen med ca. 6000 kg og en til Trondheim med 4000—5000 kg.

Svalbard og Bjørnøya.

Det foreligger ikke noe positivt nytt om torskefisket, og det ser nå ut for at linefartøyene vil slutte av.

Rekefisket.

Det har vært bra med reker for strekningen Egersund—Kristiansand i siste uke, nemlig vel 20 000 kg

Makrellfisket.

Et fåtall skøyter har tatt opp snurpefisket under danskekysten, og har landet bra fangster av småfallen makrell i Kristiansand og Flekkerøy. Ellers drives det et spredt og mindre fiske på norskekysten. Ukefangsten oppgis til 118 000 kg, og i alt regner en at det nå er fisket 11 000 tonn makrell. All omsetning skjer nå innenlands.

Håbrandfisket.

Fisket foregikk i siste uke spredt i Nordsjøen, men fangstene var forholdsvis bra. Det kom inn til Bergen 16 kuttere med fangster på 2000 til 15 000 kg, til sammen 80 000 kg. Fra Kristiansand meldes det om tilgang i uken fra kysten på 5000—6000 kg håbrand.

Danskestredet.

M/S »Polhavet« er innkommet til Ålesund fra Stredet med ca. 1000 dyr og 240 fat håkjerringtran.

Engelsk mål og vekt omgjort til norsk:

1 pund	=	0,454 kg
1 cwt	=	50,8 »
1 stone	=	6,35 »
1 cran	=	170,47 liter
1 gallon	=	4,54 »
1 tonn	=	1016 kg
1 barrel	=	121,2 liter

Ut-landet.

Det argentinske klippfiskmarked.

I »Norges Utenrikshandel« av 1. august d. å. har konsul H. Timme, Buenos Aires, i en artikkel om »Argentina i 1946« skrevet følgende avsnitt om klippfisk:

I norsk statistikk angis utførselen til Argentina til 1683 tonn. Det foreligger ennå ikke offisiell argentinsk statistikk. I henhold til offentliggjorte manifesterte ankom det i årets løp 22 801 kasser og 3322 baller norsk klippfisk.

Etterspørselen etter klippfisk oversteg til stadighet tilbudet, og det for Argentina allokerede kvantum ble avsatt uten ringeste vanskelighet. På grunn av den knappe tilgang holdt utsalgsprisene seg gjennom hele året høye, og ga så vel importørene som mellommenn og detaljister meget god fortjeneste.

Foruten norsk klippfisk ankom det i årets løp en del fisk fra Danmark. Dette var i sin helhet svært lett-tørret fisk, som ikke vant særlig bifall og dels solgtes med tap. Noen oppgave over mengden av dansk klippfisk foreligger ikke ennå (antakelig ca. 2000 kasser).

De surrogater for klippfisk som under krigen ble framstilt innenlands har vist seg ikke å representere noen konkurranse for den norske fisk til tross for dennes urimelig høye salgspris. Markedet må derfor anses å ligge meget vel til rette for økt salg av norsk fisk til regningssvarende priser i 1947.

Av tørrfisk innførtes fra Norge i 1946 154 tonn. Av tran innførtes fra Norge 792 hl.

Nedgang i engrosprisene på fisk i USA.

En undersøkelse som ble foretatt nylig av The National Fisheries Institute (den amerikanske fiskerinærings lands-sammenslutning) i samarbeid med Fish and Wild Life Service (avdeling i Innenriksdepartementet) gir forbrukerne gode nyheter, idet den viser at engrosprisene på fisk er falt med 28 pst. i løpet av de siste åtte måneder.

The National Fisheries Institute understreket i en rapport til president Truman blant annet at prisene på noen av de viktigste fiskesorter har gått ned så meget som 55 pst. siden oktober. Mens andre matvarer hele tiden har holdt seg på et høyt nivå, så har fisk, som er en av de viktigste postene på amerikanernes meny, falt i pris til under krigsmaksimalprisene.

Undersøkelsen viser at torsk og lyr i New England og skalldyr i California har falt mest i pris av alle fiskesorter, med prisfall på mellom 50 til 55 pst. Andre viktige sorter så som »smelts«, rødfisk »whitefish«, flyndre og hyse kommer deretter med prisfall på 25 til 35 pst.

Imidlertid viser det seg å være unntakelser fra den alminnelige prisnedgang, nemlig for reker »yellow pike« og ørret. I områdene rundt The Great Lakes er engrosprisene

Fisk brakt i land til Finnmark i tiden 1. januar til 9. august 1947.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse			
		Iset	Filet	Saltet	Hengt
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Torsk	35 857	6 990	124	19 163	9 580
Hyse	3 730	2 805	18	53	854
Sei	3 527	494	44	2 230	759
Brosme ...	422	17	—	52	353
Kveite	1 605	1 605	—	—	—
Flyndre	366	366	—	—	—
Uer	264	264	—	—	—
Steinbit	1 048	1 048	—	—	—
I alt	46 819	13 589	186	21 498	11 546

Merk: I forbindelse med fisketallene oppgis i samlet levermengde 31 321 hl. Ennvidere oppgis 9189 hl damptran, 168 hl annen tran og 1857 hl rogn.

Ilandbrakt fisk til Tromsø i tiden 1. januar til 16. august 1947.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse			
		Iset	Filet	Saltet	Hengt
	kg	kg	kg	kg	kg
Torsk	2 630 104	710 985	627 242	1 291 877	—
Sei	421 869	68 816	252 905	100 148	—
Lange	14 248	—	—	14 248	—
Brosme	136 619	841	—	135 778	—
Hyse	315 145	306 850	—	5 415	2 880
Kveite	231 694	231 694	—	—	—
Gullflyndre	35 711	35 711	—	—	—
Smørflyndre	1 520	1 520	—	—	—
Uer	8 536	8 336	—	200	—
Steinbit	72 001	55 729	12 355	3 917	—
Reker	98 935	98 935	—	—	—
I alt	3 966 382	1 519 417	892 502	1 551 583	2 880

for ørret og »yellow pike« steget med opp til 5 pst. Ved Gulfkysten er reker gått opp med 20 pst.

Et telegram som O. L. Carr, president i The National Fisheries Institute sendte til president Truman, hadde følgende ordlyd:

»Amerikas fiskerinæring var en av de første til å sette ned prisene, men vår næring har fått liten anerkjennelse for dette. En undersøkelse som er foretatt av The National Fisheries Institute over hele United States, beretter om nedgang i engrosprisene for de fleste sorter av fersk fisk og frossen fisk og skalldyr på mellom 20 og 50 pst. fra september 1946 til mai i år. Dette representerer en gjennomsnittlig nedgang på omtrent 28 pst.

Fisk brakt i land i Møre og Romsdal fylke i tiden 1. januar—9. august 1947.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse			
		Iset	Saltet	Hengt	Hermet.
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Torsk	824	808	10	—	6
Sei	²⁾ 5 853	¹⁾ 4 505	717	279	302
Lyr	9	9	—	—	—
Lange	5 621	553	5 068	—	—
Blålange	205	30	175	—	—
Brosme	1 417	221	1 196	—	—
Hyse	685	680	4	—	1
Lysing, kolmule ..	—	—	—	—	—
Kveite	517	508	9	—	—
Gullflyndre, rødsp.	26	26	—	—	—
Smørflyndre	7	7	—	—	—
Ål	1	1	—	—	—
Uer (rødfisk)	3	2	1	—	—
Steinbit	3	3	—	—	—
Breiflabb, ulke ..	—	—	—	—	—
Skate, rokke	106	106	—	—	—
Annen fisk	52	52	—	—	—
Håbrand	125	125	—	—	—
Pigghå	1 005	1 005	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—
Hummer	57	57	—	—	—
Reker	33	33	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—
Ialt	16 549	8 731	7 180	279	309
Herav til:					
Ålesund	8 236	3 250	4 774	—	212
Kristiansund N. ...	1 634	1 020	614	—	—
Smøla	566	434	9	123	—
Bud—Hustad	376	193	183	—	—
Ona—Bjørnsund ..	946	251	695	—	—
Bremsnes	²⁾ 2 089	1 791	175	73	—
Haram	149	94	43	—	12
Søre Sunnmøre ...	1 501	763	656	10	72
Grip	555	446	23	73	13
Kornstad	497	489	8	—	—
Lever	hl 6 789				

¹⁾ Herav 65 tonn filet. ²⁾ Herav 50 tonn brukt til fiskemel

Regjeringen har betegnet fisk som en av de viktigste matvarer. Med de nåværende lave priser skulle fisk være overkommelig for enhver husmor.»

Tilsetning av vitaminer i Tuna-hermetikk.

Firmaet Sun Harbor Packing Co., San Diego, har i halvannet år eksperimentert med å lage en vitaminekstrakt av tuna-lever og tilsette denne i hermetisk tuna. Dette nye produkt er nå et faktum.

Detaljene i prosessen er hemmelige, men vanskeligheten var å konsentrere leveroljen og på samme tid gjøre ekstrakten

smakløs og fri for lukt. I hver boks à 7 oz. tunahermetikk, blir det tilsatt 10 000 USP-enheter av vitamin A og 1000 USP-enheter av vitamin D. Dette er 2½ gang så meget som det minimum et voksent menneske trenger pr. dag.

Twisten på kveiteflåten i Seattle bilagt.

Kveitefisket på vestkysten av Nord-Amerika er regulert ved tids- og fangstbegrensning. Kveitesesongen begynte 1. mai, men Seattle-fiskerne kom ikke i gang før 2. juli på grunn av uoverensstemmelser mellom Fishing Vessel Owners Association og Deep Sea Fishermen's Union. Twisten omfattet over 200 fartøyer med mannskaper på ca. 1400 fiskere og gjaldt delingen av utbyttet. Fartøyene hadde tidligere hatt 20 pst. av bruttofangsten, men eierne forlangte å få 23 pst. for å dekke utgiftene ved arbeidsløshetsskatt.

Fiskerne gikk ikke med på dette og flåten lå uvirksom i to måneder. I begynnelsen av juli kom imidlertid de to parter til enighet. Båtene skal ha 21 pst. av bruttoutbyttet og dessuten forpliktet fiskerne seg til å dekke omkostningene ved ekkolodd, radio og ulykkesforsikring.

Fiskerne i Kanada hadde fordel av denne tvist, idet de kunne levere kveite til fiskefirmaene i Seattle. Fra Kanada ble det daglig mottatt store kvanta fersk kveite, enkelte dager over 200 000 lbs.

Film om filetering og pakking av fisk.

I midten av juni hadde filmen »Fileting and Packing of Fish« premiere i byen Astoria. Filmen er laget i denne byen og på initiativ av United States Fish and Wildlife Service. Det er en lydfilm i alminnelig filmbredde, og består av to deler. Den første delen viser fiskefartøyene og fiske-metodene, mens den andre delen er viet selve fileteringen. Den viser i detaljer alle snitt og håndgrep som blir gjort ved filetering av de forskjellige sorter fisk.

Filmen skal først vises i de andre byene på nordvestkysten før den blir gjenstand for alminnelig distribusjon. Det er meningen også å lage 16 mm kopier av filmen i instruksjons- og undervisningsøyemed, og de vil bli tilgjengelige om kort tid.

Nytt frossenfiskprodukt.

Firmaet Atlantic Coast Fisheries, Boston, har lansert en nyhet med hensyn til frossen fiskefilet. Den 26. juni ble det holdt en demonstrasjon i firmaets laboratorium, hvor produktet ble vist fram. Nyheten består i at filetene er pakket i solide blokker som kan skjæres i skiver uten at de forskjellige filetene faller fra hverandre ved kokning eller steking. Blokkene veier 1 lb., måler 8" × 4" × ¾", og er pakket i vanntett pakning under navnet »Nordic«. Produktet er resultatet av ni års eksperimenter, og det har kostet over \$ 17 000 før det endelig lykkedes.

Prosessen som får de ferske filetene til å henge sammen er hemmelig og firmaet har søkt om patent. Maskinene som former filetene i blokker er også en patent.

Etter at fisken er filetert i den automatiske fileteringsmaskinen, går filetene gjennom den hemmelige prosessen, og blir deretter sendt til formemaskinen. I den siste maskinen blir også produktet pakket. Blokkene blir plassert i voksete

pappesker uten lokk; over disse blir det klebet cellophan-papir. Maskinen pakker så eskene inn i omslag som består av et par lag papir og dessuten aluminium-tinfolie. Etter frysingen blir pakkene plasert i kartonger. Oppskriften for tilberedningen av produktet er trykt på omslaget.

En venter at det nye produktet vil slå godt an, og vil særlig bli praktisk for hoteller og restauranter, idet de bedre kan servere standard porsjoner.

Nordic-produktet kommer på markedet til en detaljpris av 50 cent pr. lb. For øyeblikket framstilles denne vare bare av torsk og hyse. Det eksperimenteres imidlertid med å lage produktet også av rødfisk, flyndre og »whiting«.

Det svenske fiske ved Island.

Representanter for svenske fiskere på vestkysten framholder i en uttalelse til »Stockholms-Tidningen«s Gøteborgskorrespondent at hvis de svenske fiskere for alvor skal kunne ta opp konkurransen med nordmennene i de islandske farvann, må de svenske statsmakter gjøre slutt på den sparepolitikk som de hittil har vist når det gjelder bevilgninger til fiskerinæringen. De svenske fiskere peker på hvor langt heldigere stillet de norske islandsfiskere er med hensyn til oppsynsfartøy, læger, dykkere, reparatører, meteorologer, vitenskapsmenn osv.

Det japanske trålfiske.

For å drive trålfiske fra Japan kreves det lisens fra fiskeriavdelingen i det japanske landbruksdepartement. Lisensene deles i tre grupper: 1. Store trålere på over 200 bruttotonn. 2. Trålere på mellom 40 og 180 bruttotonn og 3. Små trålere på under 50 bruttotonn.

Øverstkommanderendes hovedkvarter har gitt tillatelse til utstedelse av 60 lisenser med en løpetid på 10 år for trålere innen gruppe 1. 59 av disse er allerede utstedt. Videre er tillatelse gitt for 930 lisenser med 5 års løpetid for trålere innen gruppe 2, hvorav alle er utstedt, samt for 3200 lisenser med fem års løpetid for trålere innen gruppe 3. Alle disse er også allerede utstedt.

Om lag en fjerdedel av de lisenser som er utstedt innen gruppe 2, er tildelt to store fiskeriselskaper som tidligere opererte i China og Formosa. Selskapenes arbeidsstokk hjemsendes nå til Japan. En stor mengde søknader om lisenser har måttet avslåes.

Litteratur.

Saltning af Makrel. »Dansk Fiskeritidende«. Nr. 29, s. 287. København 1947.

New frozen fish package. »Fishing Gazette« 7. p. 31. New York 1947.

Hvem betaler? »Farmand« 33, s. 3. Oslo 1947.

Fare for fiskebestanden? »Farmand« 33, s. 23. Oslo 1947.

Bestemmelser om avstemningen angående spørsmålet om organisert omsetning av sild, herunder trålsild, (utenom stor- og vårsild), brisling og lodde.

Fastsatt av Fiskeridepartementet den 28. mai 1947.

I.

Rett til å stemme har alle fiskere som i løpet av 1944, 1945 og 1946 har drevet regulært fiske etter sild, herunder trålsild, (utenom stor- og vårsild), brisling og lodde, og som står i fiskermanntallet.

Alle stemmer skal avgis personlig. Forfallsstemmer godkjennes ikke.

Avstemningen omfatter kyststrekningen fra og med Finnmark til og med Rogaland samt brislingfiskere i Oslofjorden. Avstemningen skal foregå i tiden fra 1. september til 30. september 1947.

II.

Avstemningen iverksettes og ledes av Fiskeridirektoratet etter følgende regler:

- A. I hvert herred og hver by oppnevnes et *valgsstyre* på 3 medlemmer med lensmannen (i byene politimesteren eller den han bemyndiger) som formann. Av de to øvrige medlemmer oppnevnes en av fylkesfiskarlagene (representant for garnfiskerne) og en av Notfiskarsamskipnaden for strekningen Finnmark—Sogn og Fjordane og av Brislingfiskernes Landslag for kysten for øvrig.
- B. *Valgstyret* kan oppnevne *lokale stemmestyrer* på 3 medlemmer i den utstrekning det anses formålstjenlig. Formann oppnevnes særskilt, og de øvrige 2 medlemmer så vidt mulig i samme forhold som forutsatt under punkt A.
- C. Avstemningen foregår på de steder som hvert enkelt *valgstyre* bestemmer og på et avstemningsmøte som arrangeres og ledes av *valgstyret* eller det *lokale stemmestyre*.
- D. Avstemningstiden skal være minst 4 timer. *Valgstyret* eller det *lokale stemmestyre* kan beslutte å holde et avstemningsmøte til når deltakelsen ved første møte har vært dårlig fordi fiskerne på grunn av deltakelse i fisket har vært forhindret fra å møte.

III.

Valgstyret skal:

- A. Fastsette tid og sted for avstemningen under hensyn til de stedlige forhold og bekjentgjøre avstemningsmøtene på betryggende måte og i god tid ved oppslag på sentrale steder og gjennom pressen o. l. Bekjentgjørelsen skal inneholde angivelse av dag, klokkeslett og sted for avstemningsmøtene.
- B. Sørge for å få en navnefortegnelse over de manntallsførte fiskere i kommunen. Denne skal foreligge under avstemningen på alle stemmesteder og avkrysses etter hvert som avstemningen foregår.

Forts. neste nr.

Moderne norsk fiskebåtbygging.

Norske fiskebåters utvikling, størrelse, konstruksjon og byggemåte.

Foredrag av skipskyndig konsulent Selsvik på Nordisk Fiskebåtbyggare-Kongress i Göteborg den 2. juni 1947.

Fra de større og sjøgående fiskefartøyer ble tatt i bruk i året 1860 har den norske fiskebåt gjennomgått store forandringer av form og størrelse samt forbedring i utstyr. I året 1881 ble fisket drevet på havet av seilskøyter på 10—15 tonns størrelse som ankret opp og fisket foregikk fra medbrakte robåter. I årene 1880 til 1890 ble de store garnbåter i Lofotfisket tatt i bruk liksom nordlandsfembøringen og otringen ble rigget om fra råseil til sneseilere. I denne tid ble hånddrevne line- og garnspill tatt i bruk under fiske og dampskipene tok til med torskefiske fra dorryer, og de dekkete seilfartøyer av forskjellige størrelser ble benyttet i fiske som etter hvert ble omlagt fra småbåter til fiske fra selve fartøyet, de såkalte sjøldragere. Med motoren som ble tatt i bruk årene 1903—05 fulgte store forandringer av fartøyene og størrelsene øktes. Motorlinespill og sjølsettere ble tatt i bruk liksom driftsmåten etter hvert ble omlagt. Motoriseringen av fiskeflåten øket stadig, og motoren som fra først av ble benyttet som hjelpemotor ved siden av seilene i eldre fiskebåter ble etter hvert øket i størrelse, idet der oppstod kappestrid mellom fiskerne for å komme først fram til feltet. Til slutt ble motorene så store at de ble hovedframdriftsmidlet. Mast og rigg ble avkortet og seilene redusert til hjelpeseil. Båtformen, utstyr og innredning ble forbedret og tilpasset maskineriet. Senere ble det elektriske lys tatt i bruk og nå benyttes der på fartøyene opp til 4 lyskastere fra 1000 til 2000 lys for lysing etter sild. Hydrauliske vinsjer, ekkolodd, elektrisk lodd og radiotelefoni og i de senere år er også kjøle- og frysemaskiner tatt i bruk. Nå følger fiskerne spent med i utviklingen av asdic og de muligheter disse instrumenter innebærer for et øket fiske. Balanseror og aluminiumsmateriale i styrehus tas mer og mer i bruk.

Størrelser.

Båtstørrelsene har øket og er i alminnelighet opp til 35 fot lange for fiske i fjordene, for kystfiske er størrelsene ca. 40—50 fot, bank- og håbrandsfartøyene fra 65—70 fot, vintersild- og islandsfiskefartøyene fra 90—100 fot og dcrover, fartøyer som driver fiske på fjernere farvann er som oftest 110 fot eller større og bygges enten av tre eller blødt stål. De motorstørrelser

som benyttes i alminnelighet er for et 35 fots fiskefartøy 20 HK, for 50 fots fartøy 40 HK, for 65—70 fots fartøy 50—100 HK, for 90 fots fartøy 175 HK, for 100 fots fartøy 200 til 250 HK og for et 110 fots fartøy 300 HK, og således videre oppover etter fartøyets størrelse. Fartøyer for trålfiske gis kraftigere maskiner, således har for eksempel et 75 fots trålfartøy 150 HK motor, 95 fots trålfartøy 300 HK motor.

Konstruksjon.

Gjennom årrekker har fiskerne sammen med byggerne og konstruktørene etter erfaring diskutert hvordan fartøyformen bør være og hvordan innredning og arrangement av dekkshus best skal utføres og tilpasses utstyret, for at det nybygde fiskefartøy skal bli best tjenlig for sitt spesielle formål. Fram for alt settes store krav til fartøyet som god sjøbåt, som må kunne ta seg fram i all slags vær, for eksempel på fiske vinterstid under Island og på Finnmarkskysten. Fartøyene skal ha bekvem og god arbeidsplass på dekk, de skal kunne manøvreres lett og gjøre best mulig fart uten å redusere fartøyets sjødyktighetsegenskaper. Fartøyet skal få en passende stabilitet, ikke for løst, men heller ikke så stivt at fiskerne og redskapet slites mer enn nødvendig under daglig arbeid. Lasterommet, motor og mannskapsrommene må plaseres således at fartøyet får best mulig trim både i tom og lastet tilstand.

For å kunne oppfylle disse krav best mulig må der et samarbeid til mellom den praktiske utøver av fisket, konstruktør og båtbygger. I Norge har en for å opnå fastere holdepunkter målt opp de fartøyer som av fiskerne er anerkjente som gode sjøfartøyer, og benyttet de funne resultater som grunnlag ved nykonstruksjon. De siste år har en ved Norges Tekniske Høgskole foretatt tankprøver med modeller av fiskefartøyer av størrelser 40 — 65 — 100 og 130 fots lengde.

Disse fartøystørrelser skulle tilsvare de fartøyer som benyttes til kyst-, bank-, sildefiske og fiske under Grønland og ellers på fjernere farvann.

Av fartøytyper benytter en i Norge skøyter, kutter og krysser. Felles for disse typer er at de har et rett eller krumt foroverliggende forstevne mens akterstevnet er av forskjellig form.

Jeg skal forsøke å komme med en orientering om formens innflytelse på fartøyets egenskaper. Av de tidligere nevnte hovedtyper kutter, krysser og skøyter, finnes et utall av variasjoner i former. Av disse typer er kutteren og skøytens form kjent fra tidligere, hvorfor jeg her vesentlig skal omtale krysseren.

Ved et godt formet fartøy skal stevnet og baugen være foroverliggende, idet denne da har lettere for å løfte seg på sjøene og tar mindre vann på dekk på grunn av det oppadskrånende og utoverliggende forskip. Dette i forbindelse med skarpe vannlinjer forut gir rolige stampebevegelser og reduserer baugbølgen og dermed motstanden mot framdrift, særlig ved høy sjø. Baugspantenes form skal være rett eller ha litt utslag på toppen, men ikke for meget og helst ikke utføres med hule linjer, da disse gir bedre tak for sjøen og gjør båtens gire- og stampebevegelser krapere og reduserer farten forover.

Da maskinen i fiskefartøyene i sin alminnelighet plasseres akter, uten at der forut kan plasseres tilsvarende vektorer, vil fartøyet ved gang i ballast slå tyngre i motsjø. Dette forhold avhjelpest en del ved det under-skårne og foroverliggende forskip, idet dette gir mindre bæreevne ved tomt skip og større bæreevne etter hvert som baugen lastes ned. En ulempe som følge av de foroverliggende stevner er i havn når masser av fartøyer samles på ett sted, de har lettere for å henge seg opp på kai eller liknende. Av den grunn gjøres stevnets fall i alminnelighet ikke over 12—15 grader.

Bunnen bør få en skråning av ca. 24 grader, og må inn mot kjølen gis en hulning (kjølskarpe) for de mindre fartøyers vedkommende av opp til 60 fots lengde. Tilstrekkelig ballast må innlegges. Kjølskarpen gir et større dypgående og virker som slingrekjø, fartøyet blir roligere, det sitter bedre i sjøen, og driver heller ikke så lett av for vind og vær. I motsetning til de ofte forekommende lange og strake bunnformer bør bunnen være svak buet. Dette gjør at fartøyet i opprørt sjø går roligere, det løfter og senker seg etter sjøens bevegelser, det vil ikke stampe, sette eller gire så meget, og farten framover blir jevnere enn for de fartøyer der har en lang og flat bunn. Sidene på midten bør være loddrett og helst uten parallelt midtskip undervanns.

Krysserakterendene har den store fordel at linjene i akterskipet kan gjøres lengre, hvorved alle vannlinjer akterut får et slankere løp. Derved slippes vannet uten virveldannelse og fartøyet får bedre fart. Propeller- og rorstevne kan trekkes lengre akterover, hvorved der oppnås større lasterom.

I alminnelighet viser det seg at motoren og dermed

også dekkshusene flyttes så langt akterover som akterstevnene tillater, men på grunn av akterskipets slankere linjer blir der ikke bredde nok til motoren så langt akter, og plassen til redskap på dekk blir for liten. En stor fordel byr krysserhekken framfor kutterhekken for de fartøyer som benytter småbåt, idet båtene under slep eller fortøyet ikke får anledning til å hugge opp under fartøyets akterende. Spantets linjer i akterskipet bør være utoverliggende med en avrundet form, da fartøyene ved hule linjer akterut vil gire og hive krappt med akterenden.

Skrogformen må tilpasses etter den fart fartøyet er beregnet for, idet et fartøy med stor fart må gjøres skarper og gis større bredde enn et fartøy hvor farten er mindre. Hver hastighet krever sin spesielle form for de forskjellige fartøystørrelser. For å oppnå større fart utfører enkelte byggere fyldigere linjer forut med skarpe (hule) linjer akterut, såkalt strømlijeskrog. Dette skal man være varsom med. Gjøres fartøyet for skarpt akterut i forhold til forut, vil nok farten i smult vann øke en del, men fartøyet vil med sjøen på skrå inn aktenfra hive krappere. Det neddykkete parti blir større og sjøene får bedre tak. Et fartøy med fyldig baug og akterende har store begynnelsesbevegelser i sjøgang, dette resulterer i hard stamping eller rulling, mens fartøyer med skarper linjer arbeider bløtere og roligere i sjøen. Denne siste type av fartøyer er absolutt den beste for fiskerne å arbeide og oppholde seg ombord i, og vil så vel i opprørt hav som i smult vann komme hurtigst fram, fartøyet vil heller ikke ha så lett for å slå tørt med propellen og styrer bedre.

En meget viktig faktor for å oppnå god sjødyktighet er at plasementstyngdepunktet (sentret for den av fartøyet fortregte vannmengde) for fartøyer med vanlig fart bør ligge i nærheten av dets halve vannlinjelengde, liksom det felles vektstyngdepunkt av skrog, last, maskineri, dekkshuser og utstyr plasseres så nær det samme sted som mulig. Disse ting i forbindelse med vannlinjens treghetsmoment er bestemmende faktorer for stabilitet og sjødyktighet.

Disse vekstfordelingene lar seg i praksis vanskelig ordne, idet kravene til plassering av maskineri, last og innredning på forhånd er bestemt. I nærheten av disse sentre bør arbeidsplassen legges, da der på dette sted er minst bevegelse i sjøgang.

Kravene til større fart har i den senere tid gjort seg gjeldende også hos fiskerne, og der er ofret meget på omkostninger og forbedringer for å øke farten. I mange tilfelle er fartsøkingen blitt forholdsvis liten. Der er utskiftet maskiner, nye kraftigere maskiner settes inn, i det hele tatt er der gjort store tekniske for-

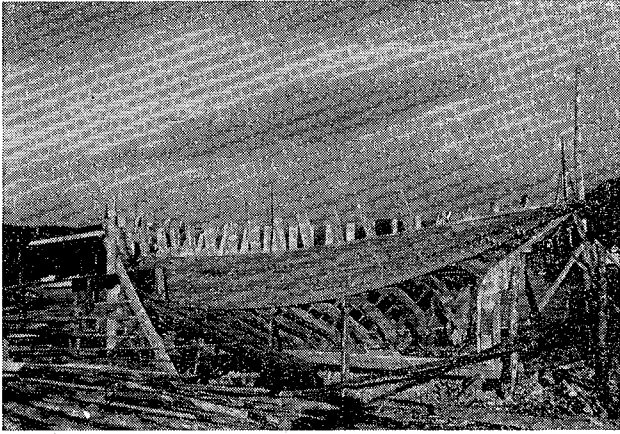

Fig. 1. Spantingen av vanlig fiskefartøy.

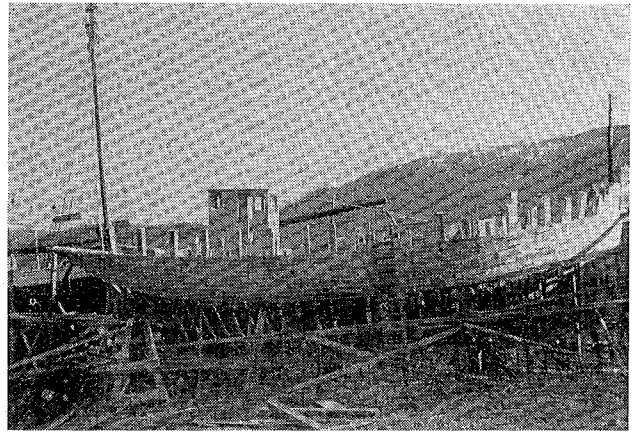

Fig. 2. Spantingen av fartøy som er bygget etter Skipskontrollens krav.

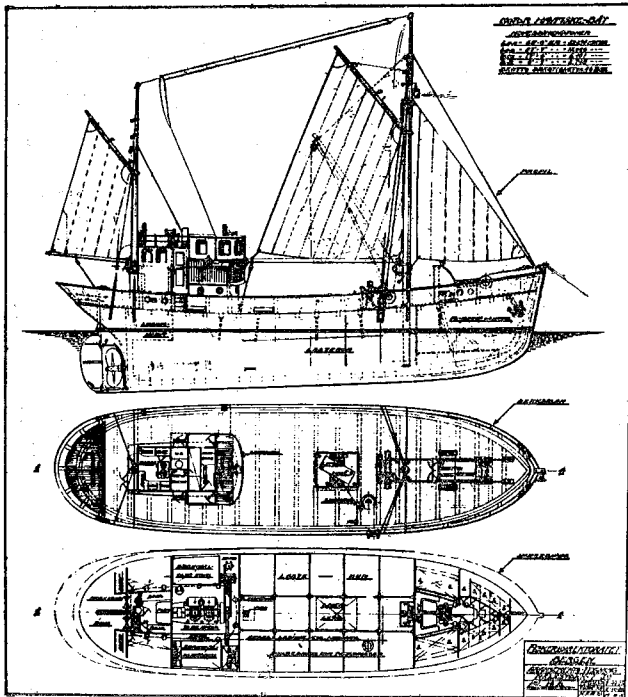

Fig. 5. Arransjementstegning for 65 fots havtiskekutter (se bilde nr. 4).

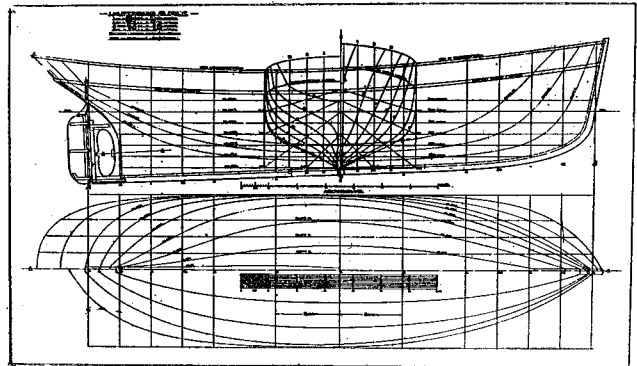

Fig. 6. Konstruksjonstegning (bilde nr. 4).

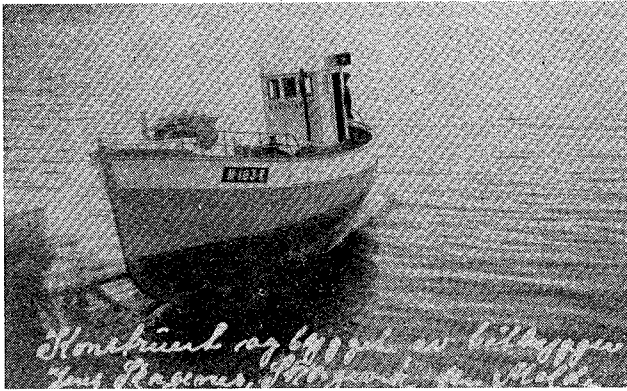

Fig. 3. En 35 fots skøyte. Fartøyene bygges i serier således: 1. Kjøl, stevner og spant. 2. Hud og dekk, garnering og dekkshus. 3. Innredning. 4. Utstyr, montering av motor og sjøsetning. Etter sjøsetning rigges fartøyet, og er da klar for levering. Hvert arbeidstrinn har sine spesielle fagfolk. Dette er meget rasjonell drift.

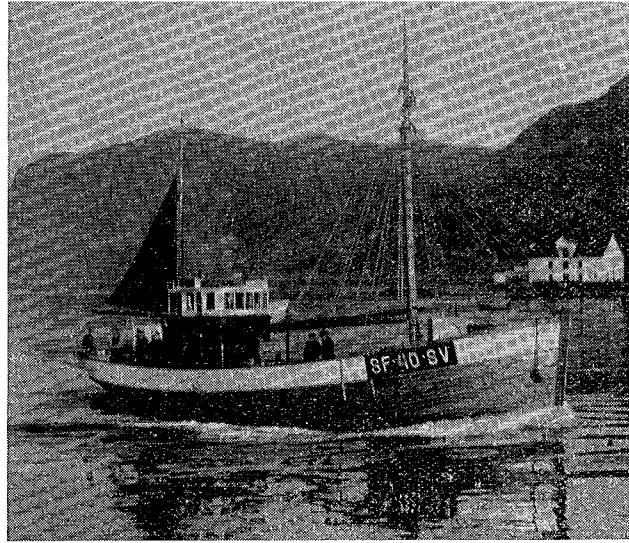

Fig. 4. 65 fots havfiskekutter, spesielt for håbrandfiske. Anerkjent som sjøbåt.

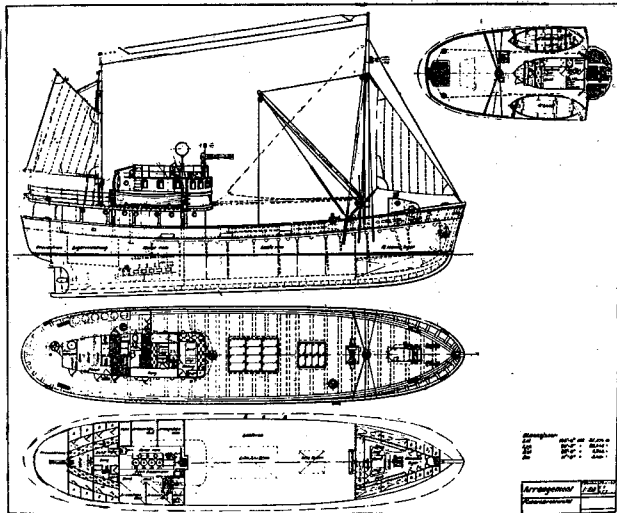

Fig. 7. Arransjementstegning for 100 fots fartøy med 200 HK „Wichmann“ motor. Anerkjent sjøfartøy som oppnådde gode modelltankresultater.

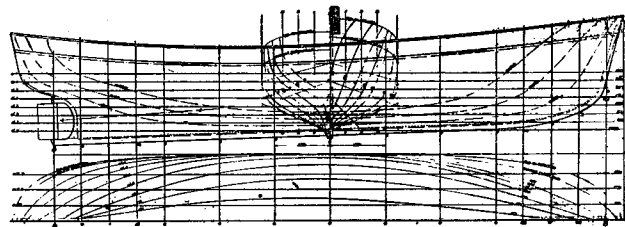

Fig. 8. Konstruksjonstegning (se bilde nr. 7).

Forts. fra s. 419.

bedringer av maskinfabrikkene for å skaffe kraftigere maskinerier uten forøkelser i vekt. Resultatet er at driftsutgiftene øker. Et annet felt er fartøykonstruksjonen hvor man forsøker å få bedre fart ved bedre former, og derved redusere motstanden mot framdrift til et minimum, og således forbedre farten uten økete utgifter, eller redusere utgiftene ved samme fart.

Norges samlede fiskeflåte året 1943 utgjorde ca. 28 440 fiskefartøyer i størrelser fra 20 fot til 170 fot, herav er ca. 12 000 dekkete fartøyer med motor og 180 dampfartøyer, samt 14 000 åpne båter med motor og ca. 2260 uten motor. I tillegg hertil kommer fiske- og fangstbåter.

Byggemåte.

De fleste åpne båter og de minste dekkete fartøyer er fremdeles klinkbygget, fordi denne byggemåte øker sjølbergeligheten, idet suene virker som slingrekjøler. Ellers er kravelbygging alminnelig av furumaterialer med eik stevner og stilk m. m. På grunn av at en del krigsbyggete fartøyer viser tegn på svakhet i byggemåten, har en i Norge nettopp nedsatt en komité til gjennomgåelse av byggereglene for trefartøyer. Her er

framsatt krav om 1 års tørketid for hudplanker overvanns, garnering- og dekkplanker, bedre kontroll med selve arbeidsutførelsen og bedre bolting m. m.

Med de nåværende fartøypriser regner en det formålstjenlig å bygge fiskefartøyer av over 100—110 fots lengde av stål. Til framdriftsmaskineri benyttes mest norskbyggete glødehodemotorer. I de senere år har dieselmotorenes antall øket sterkt. De norske motorfabrikkers produksjon tilfredsstiller ikke behovet og der må således importeres en del glødehodemotorer og spesielt større dieselmotorer fra utlandet. Dampmaskineri egner seg mindre i fiskeflåten.

I anledning av at der i de senere år har funnet sted en del forlis av fiskefartøyer er der innhentet en del opplysninger herom, og en finner ikke at der er noen konstruksjonsfeil som er årsak til disse forlis. I flere tilfelle var det nye trefartøyer som ennå ikke var vanntrukket i bunnen og derfor rankere og tålte mindre overlaster enn eldre fartøyer. Førere av nye ukjente fartøyer bør forvise seg om at fartøyene er i besiddelse av den nødvendige stabilitet etter innlasting før reisen påbegynnes.

L. T. Selsvik.

SIGNALENE FOR EN NY TID I FISKERIDISTRIKTENE HEIST.

Som nevnt har departementet oppnevnt en komité til utredning av spørsmålet om ordning av grunnforholdene og bedring av de sosiale forhold i fiskeværene. Herunder skal komiteen utrede spørsmålet om endringer i gjeldende lovgivning og andre hensiktsmessige tiltak som kan gjøre det mulig at all grunn i fiskevær og fiskeridistrikter for øvrig kan bli utnyttet på en rasjonell og tilfredsstillende måte for fiskerne og fiskerieringen. Komiteen skal framkomme med forslag om i hvilken utstrekning kartlegging og oppmåling av grunn bør foretas, samt om hvilke tiltak som bør settes i verk for å oppnå en bedring i grunneierforholdene. Rorbu-forholdene og de sosiale forhold skal komiteen også utrede.

»Lofotposten« har henvendt seg til formannen i komiteen, oppsynssjef, overrettssakfører Hans J. Bjørnstad, og bedt ham fortelle litt nærmere om de problemer og det arbeid komiteen skal ta fatt på.

— Det er et viktig og omfattende mandat komiteen har fått, sier oppsynssjefen, så omfattende og komplisert at det er vanskelig å gi noen absolutte uttalelser før komiteen har hatt et møte og trukket opp retningslinjene for arbeidet. Et slikt møte vil bli holdt i nær framtid.

— Hvor kommer tyngdepunktet for komiteens arbeid til å ligge?

— For så vidt er det like viktig alt sammen. Men skal jeg framheve noe spesielt, så må det vel bli grunnforholdene. Bli disse spørsmålene løst tilfredsstillende, da vil en samtidig være kommet et temmelig langt skritt på veien mot mer sosialt tilfredsstillende forhold i sin alminnelighet. Det ene forutsetter liksom det annet.

— Hva er det som ikke er så bra som det burde være?

— Forholdet er jo at den alt overveiende grunn i fiskeværene tilhører privatfolk. Når det er tilfelle så skyldes det en historisk utvikling som det må innrømmes ikke har vært til det gode. Grunneierne får i kraft av sin eiendomsrett til grunnen et monopol, og monopoler er aldri bra.

Nå tror jeg det er heldig å poengtere at dette ikke er nye problemer. Det er ting som har stått på dagsordenene i lange årrekkjer. Det mandat som denne komiteen har fått er derfor i grunnen ikke annet enn en logisk konsekvens av det arbeid som statsmyndighetene tidligere har gjort for å bringe forholdene mer konform med det som er riktig og naturlig. Jeg kan for eksempel nevne at så tidlig som i

1899 fikk vi den såkalte »væreierloven« som forbyr grunneierne å betinge seg forkjøpsrett til fisk eller fiskeprodukter når de leier bort burom. Og jeg kan også nevne at så sent som i 1938 ble den alminnelige jordloven utvidet nettopp med sikte på fiskeridistriktene. Den åpnet en ganske utstrakt adgang til ekspropriasjon av nødvendige grunnarealer i fiskeværene. Denne lovforandringen var overmåte godt forberedt, og forholdene var særdeles grundig undersøkt før paragrafen ble satt ut i livet. Vi har for eksempel noe som heter »Innstilling II« fra jordkommisjonen. Den ble gitt i 1924, og der har vi i grunnen i et nøtteskall det hele. Det heter her blant annet:

»Således som dette sosiale grunnspørsmål etter innhentete opplysninger må antas alt i alt å foreligge, mener vi at det er sterk oppfordring for staten til å vie det den største oppmerksomhet. Og det av flere grunner.

For det første for å hjelpe den arbeidende befolkning i disse distrikter fram til økonomisk selvstendighet.

For det annet å bryte stengslene for den frie økonomiske utvikling i store landsdeler med rike muligheter.

Og for det tredje fordi løsningen av det nevnte grunnspørsmål er forutsetningen for en best mulig utvikling av fiskeribedriften under slike former at den befolkning som er knyttet til denne bedrift helt og fullt selv kan høste fruktene av sitt arbeid. Derved vil hele fiskeribefolkningen bli interessert i å arbeide fiskeribedriften lengst mulig fram til gagn både for seg selv og landet.

Kommisjonen finner det etter de foreliggende uttalelser og opplysninger nødvendig å utvide den någjeldende lov, så vel med hensyn til ekspropriasjonsrettens omfang og vilkår som med hensyn til kretsen av dem som skal kunne eksproprieres. Av de uttalelser og øvrige opplysninger som foreligger, framgår at grunnforholdene i fiskeværene og fiskeridistriktene ellers, mange steder er meget uheldige. Grunnen er i stor utstrekning samlet opp på enkeltmenns hender og det er ofte vanskelig eller umulig for fiskerne og andre som er knyttet til fiskeribedriften å oppnå den for deres næring nødvendige rådighet over grunnen. Der foreligger også opplysninger som viser at de vilkår grunneierne stiller for bortleie til dels er urimelige og hindrer leierne i en rasjonel utvikling av deres næring. Dette er forhold som etter kommisjonens mening ikke kan vedvare. Hensynet til den enkelte og hans interesser får her som ellers vike når almene hensyn gjør det nødvendig. Det bør ikke være noe monopol for den enkelte i kraft av hans herredømme over grunnen. Enhver bør så langt råd er sikres adgang til selv å nyte fruktene av sitt arbeid.

— Hvordan har disse lovene virket?

— De har virket bra i en rekke enkelttilfelle. Men stort sett — og som et virkelig effektivt botemiddel — har det vist seg at de ikke fører fram. For det første er selve ekspropriasjonsapparatet tungvint, og det tar tid — og det ene med det andre. Kort sagt, det er ikke tilfredsstillende. Det er derfor uomgjengelig nødvendig at det blir truffet disposisjoner som gjør at man kan tilgodese alle berettigete behov og krav, — fiskernes så vel som væreiernes.

Her vil jeg skyte inn at det har vært snakket meget sludder omkring disse tingene. Jeg har hørt folk som har sagt at nå skal hvem som helst kunne ta seg en tur rundt omkring for eksempel i Lofoten, peke på et fiskevær og si at dette var en pen plass, denne vil jeg ha. Men slikt er

selvfølgelig noe tøv. Det vil ikke bli spørsmål om å ekspropriere fra noen noe som de virkelig har bruk for selv, og som de også benytter. Det skulle være overflødig å gjøre oppmerksom på dette.

For øvrig kan jeg tenke meg at komiteen ikke ensidig vil feste seg ved de muligheter som knytter seg til de fiskevær som allerede eksisterer. Det finnes utvilsomt områder som fra naturens hånd er meget vel skikket for næringen. Det blir da et nærliggende problem i hvilken utstrekning disse områder vil kunne erverves og utnyttes. Kunne en få ordnet med veier, lys og kraft etc., ligger det nær for hånden å profetere at det i tidens fylde vil bli utbygget atskillige nye og driftige fiskevær. Slikt har hendt før.

Hva som enn blir gjort eller ikke gjort, så vil komiteen gå meget grundig til verks, og alle interesser vil bli tilgodesett, alle parter og interesser vil bli hørt. Bare komiteens allsidige sammensetning skulle for så vidt være en garanti der. Men hvordan en snur og vender på det, — noe må gjøres, og det haster. Med den utvikling som fiskeriene står overfor vil alle ting bli stående uhjelpelig i stampe hvis ikke disse sakene her blir ordnet fort og på en betryggende måte.

— For så vidt kan en vel si at dette er innledningen til en ny tid i våre fiskeridistrikter og for vår fiskerier næring?

— Ja, en kan kanskje uttrykke det slik. Det er iallfall ment som innledningen til noe bedre. En får håpe, at alle som blir berørt forstår at det her dreier seg om tiltak som er nødvendige for å sikre en hel befolkningsgruppe livsviktige interesser. Det er mange plasser hvor her har vært syndet meget gjennom årene. De spørsmål som komiteen har fått i oppdrag å utrede, har presset seg fram i kraft av sin egen tyngde. Utviklingen bærer allerede forlengst preg av dette. Det er bare om å gjøre å få gitt det hele et virkelig effektivt puff videre framover, til beste for næringen og næringens utøvere. (»Lofotposten« 2. august).

Handbrakt fisk til Måløy og omegn i tiden 1. januar til 9. august 1947.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse		
		Iset	Saltet	Hermetikk
	kg	kg	kg	kg
Torsk	362 290	352 940	9 350	—
Sei	1 056 670	844 100	—	212 570
Lange	837 600	108 200	729 400	—
Brosme	120 300	69 200	51 100	—
Hyse	68 600	68 600	—	—
Kveite	53 970	53 970	—	—
Gullflyndre	10 770	10 770	—	—
Skate	1 350	1 350	—	—
Annen fisk	7 480	7 480	—	—
Håbrånd	12 000	12 000	—	—
Pigghå	3 214 600	3 214 600	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—
Hummer	12 200	12 200	—	—
Reker	4 900	4 900	—	—
Krabbe	—	—	—	—
I alt	5 762 730	4 760 310	789 850	212 570

Norges utførsel av fiskeprodukter fra 1. januar til 9. august 1947 og i uken som endte 9. august.

424

Nr. 34, 21. august 1947

Tollsteder	Vårsild		Fetsild og småsild tnr.	Storsild tnr.	Islandsild tnr.	Brisling tnr.	Klippfisk i alt tonn	Tørrfisk i alt tonn	Rogn tnr.	Rogn fersk kg	Damptran tnr.	Råtran tnr.	Blank tnr.	Brun Blank tnr.	Brun tnr.	Hai-tran tnr.	Hval-olje-fettsyre tnr.	Herdet hval-olje tonn
	Saltet tnr.	Flekkesild tnr.																
Fredrikstad ¹⁾	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 057	4 038
Oslo ²⁾	—	—	248	300	—	1 555	10	45	103	17 286	4 732	—	1 878	4 421	—	2 073	—	—
Kristiansand	—	—	—	—	—	—	—	—	—	12 960	—	—	—	—	—	—	—	—
Egersund	13 890	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Stavanger	5 099	—	3	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	184	—	—	—	—
Kopervik ¹¹⁾	39 862	128	—	12 964	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Haugesund ³⁾	50 378	—	339	26 293	1 958	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Bergen ⁴⁾	8 942	—	6 063	148 875	120	—	1 211	2 640	9 233	380618	35 301	15	34 397	5 643	100	180	—	16
Florø	6 091	—	—	26 485	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Måløy ⁵⁾	—	—	—	7 569	—	—	—	—	—	2 219	—	—	—	—	—	—	—	—
Ålesund ⁶⁾	17 316	—	—	59 904	13 597	—	6 399	213	4 256	106782	17 831	11	1 840	388	—	—	—	—
Molde	600	—	1 073	7 951	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kr.sund ⁷⁾	12 038	—	116	12 002	—	—	13 012	36	1 742	8 750	3 022	—	—	314	—	—	—	—
Trondheim	—	—	14 762	100	—	—	1	16	—	83 217	—	—	—	—	5	—	—	—
Bodø	—	—	—	—	—	—	1 237	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Svolvær ¹⁰⁾	—	—	—	—	—	—	—	636	46	188120	—	—	—	—	—	—	—	—
Tromsø	—	—	287	—	—	—	—	142	—	80 749	20	—	2 510	—	310	—	—	—
Andre ⁸⁾	16 438	—	101	3 132	—	—	2	—	100	—	31	—	1 344	450	54	—	—	—
I alt	170 654	128	22 992	305 575	15 675	1 555	21 925	3 728	15 481	880701	60 937	26	41 969	11 660	469	2 253	1 057	4 054
I uken	23	25	—	—	7 985	—	687	648	—	—	851	—	333	998	3	192	371	115

Tollsteder	Hval-olje tonn	Herdet spisefett tonn	Sel-tran tnr.	Sildolje tnr.	Sild, fersk tonn	Sild, røykt kg	Makrell, saltet tnr.	Makrell, fersk tonn	Laks, fersk kg	Levende ål kg	Annen fersk fisk tonn	Hummer kg	Reker kg	Fisk, saltet tonn	Sildemel tonn	Torskemel tonn	Annet mel tonn	Sel-skinns kg	Hermetikk tonn
Fredrikstad	656	12 443	—	—	—	—	—	—	—	5 650	—	223	18 668	—	—	—	—	—	518
Oslo	201	—	2 951	451	1	—	—	—	6 218	—	360	7 736	19 209	1	—	—	—	—	170
Kristiansand	—	—	—	—	—	—	—	316	1 670	778	47	29 401	37 513	—	—	—	—	—	—
Egersund	—	—	—	—	1 461	—	—	65	501	—	—	—	12 203	—	—	—	—	—	—
Stavanger	—	—	—	—	2 538	—	—	518	2 678	—	296	219 102	142 108	—	—	—	67	—	11 795
Kopervik	—	—	—	—	1 080	—	—	—	—	—	187	—	10 463	—	—	—	—	—	367
Haugesund	—	—	—	—	44 889	23 461	—	13)571	—	—	145	—	—	—	—	—	—	—	1 196
Bergen	1 107	—	1 152	2 275	37 814	385 864	—	—	43 291	37 971	8 631	24 765	45 376	1 129	1 000	50	96	62 231	5 484
Florø	—	—	—	—	414	—	—	—	55	—	39	—	2 400	78	—	—	—	—	297
Måløy	—	—	—	—	749	—	—	—	3 397	—	1 005	—	7 124	41	—	—	—	—	230
Ålesund	—	—	2 516	3 136	12 918	689 382	—	—	3 623	—	1 616	—	31 926	2 246	—	—	22	12 128	182
Molde	—	—	—	—	307	—	—	—	—	—	153	—	—	—	—	—	—	—	—
Krist.sund	—	—	—	—	1 152	—	—	—	1 408	—	2 297	—	10 415	2 262	—	—	—	—	502
Trondheim	—	—	—	—	932	—	—	—	21 152	—	5 355	231	114 756	37	—	100	—	—	1 264
Bodø	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4 091	—	—	—	—	—	—	—	—
Svolvær	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	5 458	—	1 750	932	—	2 033	697	—	—
Tromsø	11	—	2 488	—	35	—	—	—	14 406	—	4 372	—	96 236	15	—	—	220	—	—
Andre	—	—	55	—	97	300	—	80	1 970	7 379	12)2 562	5 697	54 698	15	—	367	283	—	172
I alt	1 975	12 443	9 162	5 867	104 388	1 099 007	—	1 550	100369	51 778	36 614	287 155	604 844	6 756	1 000	2 550	1 385	74 359	22 177
I uken	544	—	246	465	44	420	—	189	3 642	14 134	501	10 473	19 585	—	—	101	228	—	974

1) 216 kg krabbe. 2) 629 tnr. bottlenosetran, 1596 kg vitaminkonsentrat, 665 kg kveiteolje, 18 tonn herm. torskelever 3) 7 738 kg haifinner, 300 tnr. krydret storsild, 4550 kg hvalkjøtt, 1200 kg skatevinger. 4) 170 tnr. nordsjøsild, 15,7 tonn stearin, 3260 kg rogn røykt, 309 tonn annen tran, 463 kg laks røykt, 3 tonn tangmel, 12 tonn kveiteolje, 44 tnr. sildemelke, 132 tonn hvalkjøtt, 8376 tnr. saltet fiskelever. 5) 24 tonn hvalkjøtt. 6) 212 tnr. fettsyre av tran 35 tonn

tangmel, 15 tonn stearin. 43 300 kg leverpostei, 21 tnr. bottlenosetran. 7) 77 tonn fiskelinn, 7500 kg saltede fiskeskinn, 150 tonn tangmel. 8) 164 kg røykt laks, 7 tonn stearin, 740 kg kveiteolje. 9) Veterinærtran 10) 2000 kg fersk lever, 406 830 kg hvalkjøtt. 11) 200 tnr. krydret storsild. 12) Herav 597 tonn torskefilet fra Var.ø og 356 tonn fra Narvik. 13) Herav rundfrosset 189 tonn.